

[Hartvig Frisch.]

været ført angaaende Psykopater —, at for disses Vedkommende er dette at sætte Børn i Verden muligt, selv om denne Lov gennemføres efter dens strengeste Bogstav. Jeg kan derfor slutte mig til Justitsministerens Udtalelse: og dermed forhindre utvivlsomme Tragedier. Jeg synes, det er den mest positive Side af Lovforslaget, at der fra det offentlige Side dog i hvert Fald gøres, hvad der kan gøres, for at der ikke ved Indgaaelse af Ægteskab lægges Grunden til noget, man virkelig med Justitsministerens Ord kan kalde en utvivlsom Tragedie.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse i dette høje Ting efter den grundige Behandling, det har faaet i Landstinget.

Julin: Det her behandlede Lovforslag har været Genstand for en omfattende Drøftelse under de tre Behandlinger, der har fundet Sted i Landstinget, ligesom Forslaget ogsaa dér har været drøftet i et Udvalg. Jeg finder derfor ikke Anledning til at gaa i Enkeltheder her ved første Behandling, jeg ønsker kun at give Udtryk for, at mit Parti kan anerkende visse af de Principper, der er nedlagt i Forslaget, men paa den anden Side er der Bestemmelser heri, som vi maa være yderst betænkelige ved.

Bestemmelserne i Lovforslaget er ret vidtgaende. Ganske vist er man vejet tilbage for at lade disse gælde for blinde, tunghøre og talehidende, hvad vi kun kan være tilfredse med, men Loven skal ikke alene gælde for sindssyge, Epileptikere, kroniske Alkoholister og virkelig aandsvage, men ogsaa for Psykopater i højere Grad. Naar vi nu ved, at der til sikker Konstatation af Psykopattilstanden hører en psykiatrisk Observation gennem en længere Periode, maa vi være af den Opfattelse, at det bl. a. af den Grund er at gaa for vidt, naar det offentlige ikke alene kan gribe hindrende ind ved paataenkt Indgaaelse af Ægteskab, men ogsaa i Henhold til Lovforslagets § 4 kan omstøde et allerede indgaaet Ægteskab, hvis dette findes at være i Strid med Lovens Regler og det ikke skønnes forsvarligt at lade det blive bestaaende. Det, der tages Sigte paa i Lovforslaget, er naturligvis om muligt at forhindre, at der sættes Børn i Verden, der er belastet med lignende sygelige Ska-vanker, som de Personer har, Lovforslaget omfatter. Men jeg ser ikke rettere, end at man besværliggør det lovlige Ægteskabs

Indgaaelse, uden at man opnaar noget med Hensyn til Afkommet; dette vil eventuelt komme alligevel, men uden for Ægteskabet, og en saadan Udvikling maa vi nære de allerstørste Betæneligheder ved. Og her maa man ikke glemme, at hvad Psykopati angaar, har ikke engang Lægerne nogen begrundet Mening om Arvelighed eller Ikke-Arvelighed. I det hele taget er der Grund til at spørge: Hvem er Psykopat, og hvem er det ikke? Psykopati er jo et ret udflydende Begreb.

Der er al Grund til at fare frem med Lempe, naar det, som i denne Lovgivning, drejer sig om saa livsvigtige Spørgsmaal som Indgaaelse af Ægteskab og eventuelt Opløsning af samme. Jeg ønsker at sige det saa stærkt, som jeg kan, at Opløsning af et indgaaet Ægteskab, uden at nogen af Ægtefolkene ønsker det, for os er saa absolut den mest betænkelige Bestemmelse i Lovforslaget. Det har dog hidtil været en gældende Regel, at selv naar et Ægteskab er indgaaet i Strid med Loven, men under saadanne Forhold, at der kunde have været givet Dispensation fra Loven, har der ikke været Tale om Opløsning. Saa vidt mig bekendt er det første Gang, man forsøger at gennemføre Lovbestemmelser her i Landet, efter hvilke et Ægteskab af nys nævnte Karakter af det offentlige kan opløses, uden at nogen af de paagældende Ægtefolk ønsker det. Lad gaa, at det offentlige kontrollerer Indgaaelse af Ægteskabet; men er Ægteskabet først indgaaet, maa man affinde sig hermed, og det offentlige skal ikke have nogen Ret til at forlange det opløst, medmindre der foreligger Blodskam eller lignende alvorlige Forbrydelser.

Dette Omraade er saa alvorligt for os, at vi ikke, hvis Forslaget ikke ændres under Behandlingen her i Tinget, vil kunne tage Medansvaret for dets Ophøjelse til Lov.

Gerda Mundt: Det Omraade, dette Lovforslag angaar, er meget vanskeligt at lovgive paa. Lovforslaget gaar ud paa en Udvidelse af Adgangen til at hindre Ægteskabs Indgaaelse. Det er et Omraade, som langt fra er fuldt klarlagt. Der er Dele i dette Lovforslag, som betegner en helt ny Praksis. Der er ikke nogen Parallel dertil i de andre nordiske Lande. Saa vidt jeg ved, har vi netop med de andre nordiske Lande tidligere forhandlet Ægteskabslovgivningen, og vi har heller ikke gennemført Ændringer i Ægteskabslovgivningen, uden at der har været Enighed derom. I vort Naboland mod Syd har de jo helt andre